

Beke Sándor

**SZERELEM
ORGONÁJA**

A borító illusztrációját
Nagy Zsolt
készítette

Beke Sándor

**SZERELEM
ORGONÁJA**

Versek

**Erdélyi Gondolat Könyvkiadó
Székelyudvarhely 2008**

AZ ERDÉLYI GONDOLAT
SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA

BRAUCH MAGDA
CSEKE GÁBOR
CSEKE PÉTER
CSIRE GABRIELLA
FODOR SÁNDOR
GÁBOR DÉNES
JANCSIK PÁL
NAGY PÁL
P. BUZOGÁNY ÁRPÁD
PÉNTEK JÁNOS

© Beke Sándor, 2008
© Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, 2008

ISBN 978-973-8320-71-0

A CSIKÓKÁLYHA

A CSIKÓKÁLYHA

Fekete csikó, meleg a háta,
testében lobog tüzelő lángja,
kürtő csöve prüszköl,
s helyben galoppol négy kicsi lába.
A nyári konyhából
indulni szeretne,
ki, a gyerekek közé,
a fehér, havas utcára.

Este, telente öregek gubbasztanak
a szobában, s míg fáradtan
duruzsolnak az ágyon,
hallgatják a csikókályhát:
ő lábával egyre csak kapál,
s öntvénytetején,
a gőzölgő lábós fedele
— akár a réztányér —,
szaggatottan muzsikál.

El-elszunyókál,
prüszköl egyet-kettőt,
jelzi, hogy megjött az étvágy,
jól tudja: nagytata,
ha alszik is, éber,
leszáll a recsegő pamlagról,
s a faládából bükkfát vesz elő,
kínálgatja az éhes paripát.

Kezét a kürtő felé tartja,
s míg eltűnődik,
gyöngéden meglapogatja
a kicsiny paripát,
de mindhiába kíván
szép álmokat,
a csikókályha nem akar elaludni
a zimankós téli éjszakán.

Ilyen éjjeleken még jobban
lángra lobban a lelke:
az öntvénytető repedésein
kiszökken a fénye,
s hullámszerűen kezd
a tapaszos falon, de reggelre
az öregek álmával együtt
eltűnik örökre.

(Gyepes—Székelyudvarhely, 2007)

PILLANATKÉP 1944-BŐL

Aranyeső hull,
harangvirág szól,
ha fúj a szél.
Vadászgépek cirkálnak
a piros háztetők fölött —
lecsapnak a legyekre
a fekete füstifecskék.
Nagymama
a kicsi széken
üldögél a verandán,
s a gyermekeknek kötöget.
Gyapjúsövetterét
időnként megigazítja,
felpillant néha a zöldellő ágra.
Szárnyas rovarok
zöngicsélnek,
tavaszi vizet szürcsöl a föld,
hangjukat próbálgatják
az éneklő madarak a faágakon.
Nagymama mindegyre
a kapu felé pillant.
Nem,
ma sem jött levél.
Nagy tata fogságban ül,
már mióta —
Apró gyermekek szaladnak
egy pipe után az udvaron.

Mintha most is hallanám:
korai bárány sír
keservesen a pajtában.

(2006)

AZÓTA

Miután meghaltak,
elkerült a lajtorjás szekér is a háztól...

Azóta megromlott a világ,
ezt most
hiába mondom magának,
nagy mama...
A szeretet ott csüng,
mint az otffelejtt szalmakalap
az ajtó háta mögötti
festett fogason,
melyet nagytata faragott,
mielőtt fogságba vitték volna
Kijevbe.

Leakasztanám a fogasról
és odaadnám valakinek,
nagy mama...

De kinek?

(Gyepes, 2007)

VILÁGÍTÁSKOR — AZ UNOKÁK

— Az a bácsi miért mosolyog a képen,
s a néni, aki mellette van, nagyon öreg volt?

— A gyertyák úgy sercegnek, égnek —
ilyenkor nagymama sokkal jobban lát minket?

— A lelkük, a lelkük — igaz, hogy lelkük
csillagként ragyog az égen?

— Tudnak-e ott fent is egymáshoz szólni,
tudnak-e ott fent is egymással törődni?

— Szeretni tudják-e ott fent is egymást —
a nagymamák és nagytaták?

(2007)

KIRÁLY ÉS KIRÁLYNŐ AZ ŐSI HÁZBAN

Nagymamának és nagytatának
tornácos parasztháza volt,
a bejáratnál
virágos kapuzábéval,
az udvar végén
ereszes csűr köszöntötte azt,
aki a portára jött,
a sarjútartó alól a fehér istállón
cifra járom nézett le a falról
a virágzó portára.

Nagymamának
parasztbútorai voltak,
s a magasra vetett ágyon
hímzett rózsák nyíltak
kendervászon takaróján.
Télen, a szoba közepén,
fonókerék kattogott este,
a nyári konyhában nagymama
zománcozott pléhtányérba
tálalta a vacsorát.

Esténként,
ha fáradtan leültek,
a ládás fapadon
egymás vállára hajtották a fejüket,

s míg dorombolt a tűz
a mosakodni való víznek
az érckályhán,
sohasem álmodtak beszéd közben
se szebbet, se többet
a természetes megvalósításnál.

Nagymamának
nem volt velencei tükre,
ő maga ritkán nézett tükörbe,
de olyan szép volt az ősi házban,
mint egy királynő
a kastély udvarában.

Nagy tata
soha nem ült rokokó karosszékbén,
és nem füstölt
török cseréppipából sem,
de király volt a szőlőlugasban is,
vagy ha a mezőt szemlélte
a ház tornácán.

(Gyepes—Székelyudvarhely, 2008)

A TISZTA SZOBA ILLATA

A „tisztá szobában” takarítottam,
felmostam
sárga tojásfestékkal a padlót,
gondosan megpucoltam
az apró szemű ablakokat,
az ablakok közé rekedt
legyeket személtapátra sepertem,
letörültem a port a képkeretekről,
kimostam a színesre szótt
keskeny parasztszőnyegeket,
egyedül a nagytata
és nagymama szekrényét
nem bolygattam.
Mindent úgy hagytam,
ahogy ők hagyták,
s szerették.
Az ünnepi bőrcsizmákat legalul,
a vállfákon
a fekete posztókabátokat,
a kabátok fölött a polcon
nagytata fehér ingét és a kalapját,
báránybőr sapkáját és kesztyűjét,
nagymama virágmintás fejkendőjét,
csipkés kombinéjét,
minden alsóneműjét,

úgy, ahogy ő hagyta,
szépen kivasalva.

Nagyon vigyáztam,
hogy fölöslegesen
ne nyitogassam a szekrényajtót,
végül csukva hagytam,
hogy a régi illat
maradjon a szekrényben,
s a ruhák
mindig elém idézzék őket,
ha a tornácról
a „tiszta szobába” belépek.

(Gyepes—Székelyudvarhely, 2007)

PÜCSI

Alig tanultam meg beszélni,
a tehenet úgy szólítottam,
hogy „pücsi”.
Ki tudja,
miért neveztem így
a jámbor jószágot,
talán azért,
mert eső után a sárban
kerek patájával csak tocsogott,
ott tocsogott hazafelé...

Később, ha észrevettem,
hogy a pajtából
a sok kérődző közül
hiányzik
egy-egy tarkabarka tehén,
nagyapám azt mondta nekem:
„Öreg volt, fiam,
vágóhídra vittem szegényt...”

Ekkor szokásom szerint
mindig elszomorodtam,
nagyon sajnáltam
szegény „pücsit” ...

(Gyepes, 2007)

FATELEFON

Nagy tata szabadtéri műhelye mellett
apró fadarabokat gyűjtöttem,
s rájuk telefonokat rajzoltam.
Reggeltől estig a fatelefonokkal
pajtásaimnak telefonáltam.
Nagymama megelégette végül
a sok beszélgetést,
elvette tőlem a gyűjtőfákat,
és a sok fatelefon elégett a kályhában.
A sok üres beszéd helyett
meleg lopakodott a szobába.

(2007)

AZ UTOLSÓ KÍVÁNSÁG

Az utolsó estén kérte az ételt.
Étvággyal evett.
Kávéskanállal adogattam neki
a teába áztatott kekszet —
Mondta, hogy kívánja a kávé,
kávét főztem neki,
majd elkérte
a borotválkozó tükroret,
látni akarta saját arcát —
és nagyon csodálkozott,
hogy miért virrasztok
éjjelenként mellette —

Az utolsó éjszakán nem sírt,
nem nyugtalankodott,
erőtlen, csontos két kezét
egymáshoz érintette
és suttogott
magában valamit —
Most már tudom,
hogy kérlelte az Istent...

És hajnalban
elindult a végtelen felé —
az első hajnalon
elindult megkeresni nagytatát...

(Gyepes, 1991–2007)

LEGÉNYESEN

Motorzúgás veri föl
a fenyves csendjét:
verseny motorkerékpárjának
kormányába kapaszkodva
egy bőrnadrágos fiú
felfelé szántja a sáros bükkösvényt.
Miközben a kipufogóból
szikrát köhög
a hegynek ismeretlen csodagép,
a bérctető visszhangozza
a rettentő burrogást.

Ha élne nagytata,
azt hinné:
derék legények dolgoznak odafenn,
s láncfűrészszel vágják a fenyőt
télire a fáskamrába.

(Ivó, 2007)

SZÉP PIHENÉS

November elsején
kint jártam a temetőben,
a sír mögött
a vetkőző bokron
csipkebogyó ragyogott még
az őszi napfényben.

...Szeretném,
ha most is élnének...
Mit nem adnék azért,
ha akkor,
amikor megérkezem,
nagy tata és nagy mama
a kapuban vagy az ősi házban
köszöntene!

...A temető szélén
— mintha aranyból lett volna —,
egy-két gyümölcs
ragyogott még az almafán.
Messze a fenyők
— mint óriáskatonák —,
egyenesen és némán őrködtek
a hideg havason.

A temető mindig megnyugtat,
mert arra gondolok,

ilyen szép pihenése
nem lehet másnak,
csak annak,
aki szeretettel szerette a népét,
a földet, a fát és a házat.

(Gyepes, 2007)

A TORNÁCRÓL

A fatornácon ülök
egy régi asztalnál.
Hátam mögött nyitva van
a hűvös tisztaszoba ajtaja,
ahová nagytata
néha-néha feljárt
kancsó borért,
nagymama meg kivágott
egy nagy szalonnacsíkot
a gerendára felakasztott
tábla szalonnából.

A falon függ
fekete díszláncon az a járom,
mellyel az ökrök
szénával megrakott szekérral
indultak a mezőről
az ég felé
a júliusi láthatárról.
Mintha élő múzeum
lenne itt minden:
a favillák a petróleumlámpa
mellett pihennek,
a krémszínű falhoz
szegzetten állnak.

A szellő arcomba fújja
a szőlőfa recés leveleit.
A ház sarkánál megrepedezett,
füstös kemence.

A fehérre meszelt pajtáról
hull a vakolat:
mészrétegek alól
üzennek az évek,
mintha történelemkönyvet
lapozna itt a szél,
álmukat alusszák
az idő fejpárnáján
a tovatűnt századok.

Az egymásra csúszott
mohás kövek fölött
a kerek kút is megdőlt,
s a szín
lyukas deszkái között
nagy tata utolsó felvágott
tüzelőfái lélegeznek.
Tücskök cirpelnék
a magas fűszálak között
az udvaron.
A kertben nem bégetnek
a korai bárányok,
de ismét
virágoznak a szilvafák,
s édes illatot árasztanak
a csűr mögött
a cseresznye virágok.

Nagymamát keresem.
Mintha most jönne
az udvar felé,

képzeletben megnyitom
előtte a kertkaput.
Surcában frissen tépett
zöld füvet hoz a kiscsibéknek,
és ráncos kezében
szorongat egy kis csokor
múlt századi kerti virágot.

(Gyepes, 2007)

KŐANGYAL

KŐANGYAL

Régi
sírok között
bolyongtam a temetőben.
Egy kovácsoltvas sírkerítés előtt
mohával borított
sötétzöld oszlopon
szürke kőangyal
állt lehajtott fejjel:
az egyenes
sírhintot nézte,
széttárt
kőszárnnyal,
repülni
készen.

(2007)

KÖNNYCSEPP

Olyan,
mint fűszálon a harmatcsepp —
Arcomon ragyog a lélek meleg vére,
óvatosan tenyerembe gurítom,
majd erőt veszek magamon
és szembenézek vele.
Amikor tekintetemmel megsimogatom,
feltámad a szunnyadó emlék bennem:
karosszékéből lelkem föltápászkodik,
mint nyugodt, higgadt óriás,
mert azt hiszi,
hogyan én Őt
már
rég
e
l
f
e
l
e
d
t
e
m
...

(2007)

BOCSÁSS MEG!

Ha tévedtem,
bocsáss meg nekem,
Istenem,
mert lelkem mélyéből sarjadt
ez a bocsánatkérés.
Hívatlanul jött,
mint a templom ércharangjának
tovarezgő hangja,
mely megállíthatatlanul
száll tehozzád,
hogy szétoszlassa
a háborgó felhők viharát —

Bocsáss meg nekem,
Istenem...

(2007)

MÁSOKKAL S MAGUNKKAL

Az ember folyton dicsekszik,
összehord fűt-fát,
ígér,
s mint tökmaghéjat,
szájából úgy köpködi
az esztelen szavakat —

Ha egyedül van,
az ember a lélek kertjében sétál.
A fák megdőlnék, ha fúj a szél.
Hajladoznak-tiltakoznak,
olykor a gyökerek is kifordulnak.

A léleknek nem lehet hazudni.

(2007)

A SZERETET ÜNNEPÉN

Ilyenkor jutnak eszünkbe
azok a régi karácsonyok...
Akkor mindenki
jobban tudta szeretni egymást,
és eszünkbe jut
az egyszerű kívánság is:
milyen jó lenne
jobban szeretni egymást,
nem úgy,
mint Jézus az embert,
csak mint egyszerű ember
az egyszerű embert —
jó lenne
jobban szeretni egymást.

(2007)

NE ÍTÉLD MEG!

Isten,
ne ítéld meg
a törtető embert,
inkább derülj azon,
hogy meg akarja hódítani
a földön
a föld burkát,
a föld alagútjaiban
a föld szívét,
az óceánban
messze lent
a folyékony halmazállapotot,
s a vízi kincseket,
az égen
az angyalokkal kacérkodó
mennyországot,
a türkiz végtelent
s a világmindenséget —

Ne ítéld meg,
derülj inkább az emberen,
Istenem!

(2007)

VILÁGVÉGE

Amikor
meghalnak az emberek,
itt hagynak mindent az élőknek,
mindent,
amit a kezük s az eszük teremtett.

Amikor
meghalnak az emberek,
itt hagyják az utcát,
ahol az esti órákban
annyiszor sétáltak le és fel —

Amikor
meghalnak az emberek,
lelkükben magukkal viszik a házat —
a szülőházat,
ahol születtek.

Amikor
meghalnak az emberek,
mások örülnek helyettük:
hiányukat pótolják
az új emberek.

Amikor
meghalnak az új emberek,
mindent magukkal vihetnek a földről —

az utcát, a házat, s mindent,
amit Isten a kezdetektől teremtett.

(2007)

AZ UTOLSÓ AJÁNDÉK

Csupa fájdalom kezdettől végig az út,
csupa torokszorító túrés a valóság,
de béke az örök pihenés.
Utolsó ajándék. Igazság...

(2007)

*SZERELEM
ORGONÁJA*

VALLOMÁS...

Vannak dolgok,
amiket nem mondhatok el.
Vannak dolgok,
amiket csak érzek.
Vannak dolgok,
amik szívembe szorultak,
mert félek
kimondani őket.
Mégis
erőt veszek magamon
és elmondom neked:
Te jelented számomra
a mindenséget.

(2007)

BETŰK

Látod, kedvesem?
Te csempészted titkon lelkembe
egyenként a szót,
a magánhangzót és mássalhangzót:
az **sz** betűt,
    a szívem csücskéről lopottat,
az **e** betűt,
    rég emléked nyíló kapuját,
az **r** betűt,
    az énekes pacsirta nevéből,
a második **e** betűt,
    a végtelen közepéből,
a **t** betűt,
    a kicsi keresztet,
    a titokzatosság első betűjéből,
az **l** betűt,
    a levendula illatából,
az utolsó **e** betűt,
    a régóta kereslek igéből,
és a talpas **k** betűt,
    a lélek utolsó betűjéből.

(2007)

SZERELEM ORGONÁJA

Búgó hangja,
mint vándort a honvágy
vé- az
gig- é-
kí- le-
séri temet.

(2006)

BÚJÓCSKA

Én a szavak mögött
a szinonimakertben,
te a csillagok között
a héliumligetben —
Hátunk mögött
— ibolya-lila végtelenben —
karba tett kézzel
rajtunk nevet az Isten.

(2006)

AJÁNDÉK

Ajándékba adom neked
azt a sárga lepkét,
mely libegő szárnyaival
tenyeredre szállt —

(2006)

ARANYCSILLAGOK

Szépek a szeplők arcodon —
ha mosolyogsz.
Arcod egeről
mintha felém repülnének
a ragyogó aranycsillagok.

(2007)

AZT HISZED...

Azt hiszed,
hogy gondolataimból kimaradtál,
mint az a szó
egy korrektúrázatlan kéziratból,
mely teljesen megváltoztatná
a mondat értelmét.

Azt hiszed,
a hullámok fodros
fürtjeikkel cirógnak,
s a csillogó habvállak
szabálytalan boltíve alatt
ezüstsirályok csalogatnak.

Azt hiszed,
az óceán talányos mélyén,
homokdűnék hullámzó
varázsszőnyegén
delejes tengeri nimfáknak,
s bájos sziréneknek mesélek tovább.

Azt hiszed,
hogy vándor lettem
a Tündérek útján,
s a felhők közé bújtam mókásan,
mint egy bújócskázó boldog,
de huncut napsugár.

Azt hiszed,
mindig csak azt hiszed...

Pedig nem.

Nem maradtál ki a gondolataimból.
A mondatban igaz,
hibátlanul leírt szó vagy.
És szívemben te vagy naprendszerünk
legszebb ajándéka,
a fényes napsugár...

(2007)

A LÉLEK KOSARÁBAN

Becsomagoltalak,
mint egy emléktárgyat,
és viszlek magammal
tovább
a lélek kosarában.

Az éjszakai úton,
amerre járok,
denevérek röpködnek
körülöttem.

Nevetnék
vagy kiáltanék,
de nem tudok.

A templom tornyán,
a bádogtetőn
megcsillannak,
s visszakacsintanak
az ég felé
a pajkos csillagok.

(2007)

ÉLŐ KINCSEIM

Hol vannak most a lányok,
lelkem elásott kincsei,
vajon hol s merre
barangolnak a nagyvilágban?
Kiknek a karjaiban
örülnek a tűnő időben,
s vallják szendén
a vakító szerelmet?
S vajon úgy van-e,
ahogyan gondolom,
hogy amikor átölelik őket,
az új férfiak szemében
is engemet látnak?

(2007)

A SZERELEM

könnyel
érkezik
feléd

a

r

c

o

m

o

n.

(2006)

A LÉLEK ÁLLOMÁSÁN

A rózsaszírom
élén
megült
egy
parányi
könnycsepp.

(2006)

* * *

E k
nek a versne
nincsen címe,
olyan, mintha nem lenne szíve.
Pedig hasonlít
egy virágszálhoz,
amit a költő át szeretne adni
az utcasarkon
ismeretlen
k
e
d
v
e
s
é
n
e
k
.

(2007)

A...

Egész életedben
az A betűre kapaszkodsz —
Egyik felén elindulsz felfelé,
az összekötő gerendán megpihensz,
majd tovább haladsz,
s mire elérnéd a célodat a csúcson,
meredek lejtő fogad.

Lent

— ahol megszakad az álmok útja —,
későn veszed észre,
a földön már csak a nemlét
csendes állomása vár:
három apró fekete pont...

Jaj,
és elfelejtettem mondani neked
— míg felfelé kapaszkodtam—,
milyen kár,
hogy az ábécé kezdetén
miért nem tudtalak
kicsivel jobban szeretni...

(2007)

ŐSZ

A falevelek erecskéiben
kiszáradt a tavaszi lendület.
Már csak benned bízom,
szerelmem,
a kezedet fogom,
mert ez számomra
a legelérhetőbb ígéret.

(2006)

*VIDÉKI
ÁLLOMÁSON*

SZÉKELYFÖLDI KÉP

Vadkanok, őzek s farkasok
ügetése visszhangzik
a fehér havason —
Csontra vetkőzött fák testén
zúzmara-balzsam csillog.
Hol van a búzavirág-kéklő,
mákvirág-pirosuló határ,
a kacérkodó nyári napsugár?
A fenyők között
— hol megfagyott a visszhang —,
fehér kucsmával a fején,
mint fázós gyermek,
alszik a székely tanya.
Az erdő alatt,
a fehér temetőben,
a szomorú fakeresztek
s a kopjafák
a fehér hótakaró fölött
a téli széllel ölelkeznek.
Hideg van...
Felettünk
vélt üstökösök cikáznak
az erdélyi égen.

(2007)

HASONLAT

Az élet olyan,
mint a hullám:
megszületik valahol
messze bent az óceánban,
hullámokkal verekszik
véges-végig,
s addig gurul a part felé,
míg a földhöz nem simul.
Ha keresed,
már nem találsz.

(2007)

KÖDBE VESZŐ NÁDAS

A műszerfal előtt állt,
s míg kinézett a vonat ablakán,
hazagondolt,
míg hazagondolt,
az elsuhanó karcsú jegenyéket nézte,
a sorompó melletti bakterházat,
a dombon túl a szürke gabonarakárt,
az alacsonyan repülő
színes vadrécéket,
s a lápos közepén
ködbe borult nádasst.

Amikor szembe jött a tehervonat,
még mindig a nádasst nézte:
milyen is lenne
halként élni a tó vizében,
szótte tovább
csalóka vásznát a képzelet,
és úszni,
                    úszni,
                                    úszni,
  úszni
a fényben és sötétben.

(2007)

VIDÉKI ÁLLOMÁSON

az átforrósodott élet-síneken az ember, akár
személyvonat, megpihen egy pillanatra...

(2006)

EGYEDÜL

A
szél
az
arcodat
fújja,
lelkedet
vihar
dúlja.
Egyedül
állsz
a
bajban,
mint
egy
korhadó
kapufélfa.

(2006)

NÉMA BESZÉD

Az ablaküvegre
tapadtak a csil-
logó gyöngyök.
Vajon mit üzen-
nek a lefelé gu-
r n e c
u é s s
l m ő- e
ó a p
p
e
k
?

(2007)

TOLLBAMONDÁS

A léleknek
nincs nemzetisége.
A szín univerzális,
a zongora hangját
nem kell lefordítani.
Csak a szavak öltenek
anyanyelv-köntöst.
A szavakat pedig
a lélek mondja tollba
a költőnek.

(2007)

A KÉPERNYŐ SZEME

Mindig azt hittem kiskoromban, hogy a televízió képernyőjéről a bemondó néni minket néz. Ezért arra törekedtem, hogy a szobában mindig rend legyen és tisztaság. És legyünk **figyelmeztettek** — váltam szigorúvá önmagamhoz, mert nagy szégyen lenne, ha a képernyőről — az egész ország előtt — **a bemondó** néni megdorgálna minket.

(2006)

MÓKUS-JÁTÉK

Lompos farkú mókusok
hancúroznak az ágak között
egy nagy fehér labdával.
Téli elemózsia lenne?
Az égről a Holdat
— az óriásmogyorót —,
felgurították az ágak tövébe.
A fák gerincén,
csupasz ágak közé
rekedt a Hold.
Helyébe — az égre —,
a huncut mókusok
egy picci barna mogyorót
csempészték.

Játék ez is.
Ősz van...
A mókus-álmokban
csillagok nevetnek.

(2007)

FALEVÉL-PÉNZ

Gyermekkoromban
nagyon sok pénzem volt,
zsákban tároltam vagyonomat
a szín mögött.

Ha vásárolni akartam,
belenyúltam a zsákba,
s egy maréknyi pénzt
kivettem belőle.

A fa alatt állt és mosolygott
a köténykéjében gyümölcsöt tartó
szomszéd kislány,
amikor császárkörtét
s ringlószilvát vettem tőle,
s falevél-pénzzel fizettem.

(2007)

A LABDA

A foghíjas kerítés fölött
kipattant a labda az útra —
Utána szaladtam,
de sose értem utol
gyermekkorom labdáját.
Lefele gurul a lejtőn
— a szürke aszfalton —
a rakoncátlan
emlékmolekula.

(2006)

AZ ŐSZ EGERE

Falevél hullt
az érdes járdára,
s mikor földet ért,
a szellő is
taszított még
egyet rajta,
a kerítés felé
fújta tovább,
taszigálta —
Úgy tűnt,
elhízott egér
surran át az úton
az őszi félhomályban.

(2007)

REGGELI SZORONGÁS

Reggel, amint felkelek,
az asztal lábához
kötözöm álmaimat,
mert attól tartok,
a nyitott ablakon át
álmaim útra kelnek.

(2006)

SIRATÓ

A
kozmosz
indigókék köpenyére
a halál grafikusa
felrajzolt
egy csillagot.
A virágok
sír-
nak
...

(2007)

A HOLD KARÉJÁN

Térdemre könyökölve
a Hold karéján üldögélek.
Innen szemlélem
a tévelygő emberiséget.

(2007)

TARTALOM

A CSIKÓKÁLYHA

- A CSIKÓKÁLYHA 7
PILLANATKÉP 1944-BŐL 9
AZÓTA 11
VILÁGÍTÁSKOR – AZ UNOKÁK 12
KIRÁLY ÉS KIRÁLYNŐ
AZ ŐSI HÁZBAN 13
A TISZTA SZOBA ILLATA 15
PÜCSI 17
FATELEFON 18
AZ UTOLSÓ KÍVÁNSÁG 19
LEGÉNYESEN 20
SZÉP PIHENÉS 21
A TORNÁCRÓL 23

KŐANGYAL

- KŐANGYAL 29
KÖNNYCSEPP 30
BOCSÁSS MEG! 31
MÁSOKKAL S MAGUNKKAL 32
A SZERETET ÜNNEPÉN 33

NE ÍTÉLD MEG! **34**
VILÁGVÉGE **35**
AZ UTOLSÓ AJÁNDÉK **37**

A SZERELEM ORGONÁJA

VALLOMÁS... **41**
BETŰK **42**
A SZERELEM ORGONÁJA **43**
BÚJÓCSKA **44**
AJÁNDÉK **45**
ARANYCSILLAGOK **46**
AZT HISZED... **47**
A LÉLEK KOSARÁBAN **49**
ÉLŐ KINCSEIM **50**
A SZERELEM **51**
A LÉLEK ÁLLOMÁSÁN **52**
* * * **53**
A... **54**
ŐSZ **55**

VIDÉKI ÁLLOMÁSON

SZÉKELYFÖLDI KÉP **59**
HASONLAT **60**
KÖDBE VESZŐ NÁDAS **61**

VIDÉKI ÁLLOMÁSON	62
EGYEDÜL	63
NÉMA BESZÉD	64
TOLLBAMONDÁS	65
A KÉPERNYŐ SZEME	66
MÓKUS-JÁTÉK	67
FALEVÉL-PÉNZ	68
A LABDA	69
AZ ŐSZ EGERE	70
REGGELI SZORONGÁS	71
SIRATÓ	72
A HOLD KARÉJÁN	73

ERDÉLYI GONDOLAT KÖNYVKIADÓ

A könyv szerkesztője: CSIRE GABRIELLA

Nyomdai előkészítés:

Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

A szerkesztőség postacíme:

535600 Székelyudvarhely,

Tamási Áron u. 87

Telefon/fax: 00-40-266-212703

E-mail: egondolat@yahoo.com

ISBN 978-973-8320-71-0

www.erdelyigondolat.ro

Készült az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó Nyomdájában,
Székelyudvarhelyen

Az
ERDÉLYI GONDOLAT KÖNYVKIADÓ
gondozásában megjelent

1992

Lőrincz György: Kiment a fény a szememből
(Riport az öregekről)

1993

Nagy Irén: Mégis (Versek)
Beke Sándor: Madártemető (Versek)
Mihail Eminescu: Az Estcsillag (Ráduly János fordítása)

1994

Elek apó Cimborája — Antológia
(Válogatás a *Cimbora* 1922–1929-es évfolyamaiból)
Nagy Olga: Barangolásaim varázslatos tájban.
Cigány barátaim között (Esszé)
Székely Útkereső Antológia
(A Székely Útkereső irodalmi és művelődési folyóirat antológiája)
Komoróczy György: Magyar szavaink nyomában
(Nyelvművelő cikkek)
Cseke Péter: Korfordulás újesztendő (Szociográfiai riportok)
Nagy Olga: Népi változatok szerelemre és házasságra (Esszé)

1995

Ráduly János: Az árnyékok lakodalma (Gyermekversek)
Beke Sándor: Védtelen évek (Versek)
Jancsik Andor — id. Binder Pál: És élni kellett tovább
(Két emlékirat)
Nagy Olga: Pályakép fénnel és árnyékkal
(Egy néprajzos emlékei)
Kercsó Attila: Csigaséta (Gyermekversek)
Beke Sándor: Téged kereslek (Versek)

Ábrahám János: Picula I. Szegényember csikója hamar ló
(Regény)

Kristó Tibor: Kései leltár (Versek)

1996

Csire Gabriella: Áprilisi tréfa (Gyermektörténetek)

Lőrincz György: Feketében (Riportok, jegyzetek)

Tankó Gyula: Gyimesi szokásvilág (Monográfia)

Murádin László: Anyanyelvünk ösvényein

(Nyelvművelő írások)

Mihály Tibor: Órhegy alatt (Oroszhegy monográfiája)

Ráduly János: Fény és gondolat (Versek)

Beke Sándor: Kezemben jégvirág (Gyermekversek)

1997

Ferenczi Géza: Székely rovásírási emlékek (Tanulmány)

Kozma Dezső: Erdélyi utakon (Régi kolozsvári arcok)

Csire Gabriella: Ráma és Szitá csodálatos története

(Két eposz-átdolgozás)

Beke Sándor: Tüntető magnóliák (Versek)

Kiss János: Eszeveszett illúziók

avagy **Tanúnak jelentkezem** (Publicisztikai írások)

Lászlóffy Csaba: Fej vagy írás (Versek)

György Zsuzsa: Egy küzdelmes élet

(Egy parasztasszony vallomása)

Ráduly János: Vettem gyöngyöt (Népköltészeti tanulmányok)

Kocsis Rózsi: Remények és kétségek között

(Egy asszony életútja)

Beke Sándor: Hajnalodik nélküled (Szerelmes versek)

Ábrahám János: Picula II. A boldogság útján (Regény)

Beke Sándor: Bohókás ábécé (Gyermekversek)

1998

Kiss Bitay Éva: Gondolatok az evolúcióról (Tanulmány)

M. Hubbes Éva: Székelyudvarhely egykori nyomdái
és kiadványaik (Tanulmány)

Nagy Irén: Védtelenül (Novellák)
Murádin László: A hely, ahol élünk
(Barangolások Erdély helynevei között)
Egy barátság története. Féja Géza levelei
(Közzéteszi Nagy Olga)
Ábrahám János: Picula III. Volt szeretőm tizenhárom
(Regény)
Beke Sándor: Hajóval a Déli-sarkon (Gyermekversek)
Megszólal az aranycsengő (Karácsonyi versek és történetek)
Ráduly János: A galambleány (Tündérmesék)

1999

**Székely Ferenc: Jeles napok, ünnepek,
szokások Vadasdon** (Monográfia)
Deák Ferenc: Barangolásaim Székelyföldön és környékén
(Egy idegenvezető feljegyzései)
Mitruly Miklós: Szóból ért az ember
(Népi elbeszélések Krasznáról)
Vőó Gabriella: Szaván fogjuk
(Erdélyi magyar szólások) — *a kiadó 50. könyve*
Ferenczi Géza: A moldvai ősbibb csángók (Tanulmány)
Kicsiny dalaim (Népi költők antológiája)
Papp Attila: Oktondi okosok (Verses mesék)
Beke Sándor: Erdélyi homály (Versek)
Ferenczi István: Besenyő szállások a Nagy-Szamos
— **Sajó mentén** (Tanulmány)
Kifestőkönyv (Karancsi Sándor rajzaival)
Ráduly János: Tündéri perpatvar (Irodalmi anekdoták)
Nagy Olga: Hamupipőke üzenete (Szülőknek a nevelésről)
László László: Erdélyi fejedelmek (Tanulmány)

2000

Elek apó Cimborája (Válogatás a *Cimbora*
1922–1929-es évfolyamaiból) *II. kiadás*
Lőrincz József: Tamási Áron hazatérése
(Mikrofilológiai közelítések)

K. Kovács András: Őzgidák (Gyermekversek)
Szente B. Levente: Az ezüsthajú tündérleány (Mesék)

Ráduly János: Jóságvilágom (Versek)

Birtalan Imre: Szerencsés Palkó

(Bolyongás az emlékezés ösvényein)

Sebestyén Péter: Életutak (Szentek, egyházi ünnepek)

Murádin László: Egyházi településnevek Erdélyben

(Nyelvművelő írások)

Ráduly János: Gyöngyvirág királyfi (Népmesék)

Beke Sándor: Bohókás ábécé (Gyermekversek) *II. kiadás*

Bödör András: Székről indultam (Önéletrajzi vallomás)

Németh Júlia: Kolozsvár — műhely és vonzasközpont

(Képzőművészeti krónika)

P. Buzogány Árpád: Hattyúhívó (Gyermekversek)

Ferenczi István: Adatok a Nagyfejedelemség kori

kelet-magyarországi védelmi rendszer ismeretéhez

(Tanulmány)

Zsidó Ferenc: Történetiség, sorsok, hiedelmek

a Felső-Nyikó mentén (Tanulmány)

Zsidó Ferenc: Szent Anna tavától a bihari Asszonyszigetig

(Erdélyi magyar mondák)

Buksa Éva-Mária: Történelmi színjátékok, históriák

(Hét történelmi dráma)

2001

Nagy Olga: Egy botcsinálta riporter emlékei (Memoár)

Nagy Olga: A Nap küzdelme a Föld népéért (Meseregény)

Marton Lili: Táltos János (Meseregény)

Nagy Olga: Erdélyi sors: tegnap – ma – holnap (Esszé)

Deák Ferenc: Barangolásaim Székelyföldön és környékén

(Egy idegenvezető feljegyzései) *II. kiadás*

Kolozsi Gergely István: Kolozsi pitvaros udvarokban

(Elbeszélések, igaz történetek)

Dáné Tibor: Elhull a virág.

Az igazság Szendrey Júliáról (Esszé)

Diószegi Anna: Életem története.

Emlékek a kolozsvári Hóstátról (Memoár)

- Tankó Gyula: Életvitel a Gyimesekben** (Monográfia)
- Brauch Magda: Magyarról magyarra**
(Nyelvművelő írások)
- Tomcsa Sándor: Embergyűjtemény**
(Novellák, karcolatok, humoreszkek)
- Csetri Elek: Erdélyi méheskert**
(Régi erdélyi méhészkönyvek)
- Vöö Gabriella: A medve, a farkas és a róka komasága**
(Állatmesék)
- Zsigmond Győző: Orbán Balázs idejében és ma**
(Néprajzi tanulmány)
- Ráduly János: Szitakötőtánc** (Gyermekversek)
- Gagyí Biró Katalin: Székelykeresztúr és vidékének keresztzemesei**
- Csire Gabriella: Itt járt Mátyás király**
(Kis történetek a nagy királyról)
- Barta Zoltán: Az idő sodrában** (Vajdaszentivány monográfiája)
- Csire Gabriella: Münchhausen báró barangolásai a nagyvilágban** (Átdolgozás)
- Gub Jenő: Kertek, mezők természetett növényei a Sóvidéken**
(Sóvidéki etnobotanika)
- Sebestyén Péter: Agapétól Zsoltárig**
(Teológiai címszavak és kifejezések kisszótára)
- Ráduly János: Mikor volt egy lovon hét patkó?**
(Találós kérdések)
- Ráduly János: Az igazat éneklő madár** (Székely népmesék)
- Ferenczi Géza: Utazások Udvarhelyszéken**
(Útleírás) — *a kiadó 100. könyve*

2002

- Beke Sándor: Megkésett feltámadás** (Versek)
- Nagy Olga: Esély a megmaradásra.**
Az „illyefalvi model” keresztmetszete (Esszé)
- Ferenczi Géza: Lapok Erdély múltjából** (Tanulmányok)
- Csire Gabriella: Turpi Lak** (Meseregény)
- Beke Sándor: Ismét felgyújtom a mécsest** (Versimák)

Lőrincz József: Tamási Áron hazatérése
(Mikrofilológiai közelítések) *II. kiadás*
Derék Borsszem vitéz. Szász népmesék
(Fordította: Zsidó Ferenc)
Csávossy György: Édes méreg (Három színmű)
Ferenczi Géza: A székely rovásírás az idők sodrában
(Tanulmányok)

2003

Gub Jenő: Természetismeret és néphagyomány
a székely Sóvidéken (Néprajzi tanulmány)
Brauch Magda: Közös anyanyelvünkért
(Nyelvművelő írások)
Dáné Tibor: Apáczai ajándéka
(Révületek a Magyar Encyclopaedia világrajöveteléről)
Ferenczi István: Adatok Északkelet-Erdély
középkor kezdeti magyar települési képehez (Tanulmány)
Beke Sándor: Elmaradt imák (Versek)
Tankó Gyula: „Én es tudtam hazudozni”
(Népi humor Gyimesben)
Zsigmond Erzsébet: Sirató (Visszaemlékezés)
Macrobius: Baráti beszélgetések (Fordította: Szabó György)
Ambrus Lajos: Boldogok hajóján (Versek)
Baricz Lajos: Kakukk és Habakuk (Gyermekversek)
Tamási Piroska: Az erdélyi és székely konyha
legismertebb receptjei

2004

Beke Sándor: Fehér tulipánok (Versek)
Nagy Pál: Tinta a Kisgöncölben (Karcolatok, anekdoták)
Csire Gabriella: Az aranyhal palotája (Tarka történetek)
Murádin László: Anyanyelvi mozaik
(Nyelvművelő írások)
P. Buzogány Árpád: Az igazság árnyékai
(Novellák, karcolatok)

Gub Jenő: Üres kalász fenn hordja a fejét
(Székelyföldi szólásmondások, közmondások, találós kérdések)

Baricz Lajos: Köt a gyökér (Versek)

Ráduly János: Siratóim lesznek az égi madarak
(Székely népballadák)

Beke Sándor: Mosolygó oroszlánok (Versek)

Ráduly János: Titkok a rovásírásban
(Adalékok rovásírásunk ismeretéhez)

László László: A nándorfehérvári diadal (Történeti mondák)

P. Buzogány Árpád: Úgy szeretlek, mint a mézes kalácsot
(77 székely népdal)

Erdély. Útikönyv

Ráduly János: Tanuljunk könnyen rovásírni
(Segédkönyv a rovásírás elsajátításához)

2005

Erdély. Útikalauz

Az erdélyi és székely konyha legismertebb receptjei
(Tamási Piroska szakácskönyve) *II. kiadás*

Nagy góbé a székely

(Erdélyi népi elbeszélések, anekdoták, igaz történetek)

Gub Jenő: Rapsóné rózsája

(Erdélyi mondák, legendák, regék, tündérmesék)

A Tordai-hasadéktól Szent Anna taváig

(Mondák, legendák, regék, tündérmesék)

Ráduly János: A tulipános láda

(Kis-Küküllő menti székely népmesék, tréfák, anekdoták
kiejtés szerinti lejegyzésben)

Csire Gabriella: Gilgames álmái (Eposz-átdolgozás)

P. Buzogány Árpád: A csengő, aki harang akart lenni
(Mesék, történetek)

Ellopták a kántor úr malaccát. Régi székely humor
(Népi elbeszélések, anekdoták, krónikás adomák)

Tamási Piroska: Erdélyi szakácskönyv

Erdélyi édességek, finomságok (Tamási Piroska receptjei)

Beke Sándor: A szeretetnek nincsen temetője.

II. János Pál pápa emlékére (Költemény)

Tamási Áron: Ábel (Trilógia)
Wass Albert. Sors és pálya
(Magyar író a huszadik században)
Isten, áldd meg a magyart (Himnuszok, imák)
Sebestyén Péter: Nézz az ég felé
(Hétköznapijaink és ünnepeink margójára)
— a kiadó **150. könyve**

2006

Csire Gabriella: Trója (A trójai mondakör)
Nagy Olga: Öregek és fiatalok könyve
(Elmúlt századunk nemzedék- és szemléletváltása Erdélyben)
Ráduly János: Hová, hová, Laji bátyám?
(Kis-Küküllő menti székely népmesék, mondák, tréfák
kiejtés szerinti lejegyzésben)
Brauch Magda: Beszélni kell avagy
Használjuk anyanyelvünket (Nyelvművelő írások)
Ferenczi Géza — Ferenczi István: Régi várak, új írások
(Régészet és rovásírás)
Kedves otthoniak
(Tamási Áron levelezése a farkaslaki családdal)
Ráduly János: Hallod-e te másvilág,
adsz kenderért pálinkát?
(Székely népi tréfák, mondák, anekdoták)
Benedek Elek: Szent Anna tava (Elek apó mondáiból)
Veszed észre, komám...
(Régi székely anekdoták, közmondások, babonák, népdalok)
Székely Ferenc: Krumplitábornok sosem esett el
(Népi humor, igaz történetek, irodalmi anekdoták)
Nagy Olga: Megfulladt a kecske, bajba' a menyecske
(Tréfás népi elbeszélések)
Beke Sándor: Bodzafa virága (Versek)

2007

Tréfál a székely góbé (Erdélyi népi elbeszélések, anekdoták,
igaz történetek Széktől a Gyimesekig)

Gub Jenő: Mózsai bá s Mari nén

(Székely viccek, anekdoták, igaz történetek)

Kolozsi Gergely István: Mikor legvígabb a székely?

(Erdélyi anekdoták, vidám történetek)

A furfangos székely góbéságai

(Erdélyi népi elbeszélések, viccek, anekdoták, népmesék,
tréfák, igaz- és vidám történetek)

Csire Gabriella — Csire Gábor: Csillagregék

(A 12 állatövi csillagkép. Regék és csillagászati magyarázatok)

Az én himnuszaim (Antológia)

Ráduly János: Az isztambuli székely (magyar) rováslelék

(Kismonográfia)

Sütő András: Sikaszói fenyőforgácsok

(Cikkek, naplójegyzetek)

Beke Sándor: Álom a Titanicon (Elbeszélő költemény)

Lőrincz József: Kellő igék, megtartó gondolatok

(Szentenciák, vallomások Tamási Árontól)

P. Buzogány Árpád:

A Székely Útkereső Kiadványok műhelyében

(Hagyomány és helyismeret közelképben)

Brauch Magda: Szeretlek, kedvesem...

(Híres magyar múzsák)

Beke Sándor: Székely Útkereső — szellemi műhely

a XX. század végén Erdélyben

(Főszerkesztői vallomás a folyóirat megszületéséről és életéről) —

a kiadó 175. könyve

2008

Csire Gabriella: Egy magyar kalandor ifjúsága

(Gvadányi József *Rontó Pál* c. elbeszélő költeménye nyomán)

Székely Útkereső.

Irodalmi és művelődési folyóirat. 1990–1999

(Reprint kiadás)

Beke Sándor — Brauch Magda:

Székely Útkereső (1990–1999).

Laptörténet és sajtóviasszhang

Magyar, székely és csángó örökség

A Székely Útkereső Kiadványok Antológiája. 1991–2006

Székely Útkereső Antológia. 1990–1999

(Válogatás a Székely Útkereső 1990–1999-es évfolyamaiból)

Becsüld a népet!

(A Székely Útkereső gyermekirodalmi antológiája)

Az előszó dicsérete (Kritikák, recenziók, beszélgetések
a Székely Útkereső hasábjain)

Csíksomlyó hazavár (Antológia)

Csire Gabriella: Az Ótestamentum igazgyöngyei
(Elbeszélések)

Ráduly János: A legkisebb leány szerencséje
(Székely népmesék)

Kriza János: Borsszem Jankó (Székely népmesék)

Benedek Elek: Gyöngyvirág Palkó (Székely népmesék)

Jakab Rozália: A pórul járt pásztorlegényke
(Nyikó menti székely népmesék)

A farkaslaki Jakab Rózsika néni székely szakácskönyve

Ráduly János: A muzsikáló tücsök (Székely állatmesék)

P. Buzogány Árpád: Öregapó muzsikája (Mesék)

Ráduly János: Király Bözsi hegedűje (Székely népmesék)

Beke Sándor: Szerelem orgonája (Versek)

**NÉPRAJZI, TÖRTÉNELMI, MŰVELŐDÉSTÖRTÉNETI,
EGYHÁZI ÉS IRODALMI KIADVÁNYSOROZAT**

A
SZÉKELY ÚTKERESŐ KIADVÁNYOK

sorozatban **1991–2007** között megjelent:

1991

Vass László Levente:
EGYEDÜL AZ ÉJSZAKÁBAN
Hátrahagyott versek

1998

ORBÁN BALÁZS — KOROK TÜKRÉBEN
Szemelvények (Összeállította: Róth András Lajos)

CSÁNGÓK

(*Szőcs János*: A moldvai csángó magyarokról;
Tankó Gyula: A gyimesi csángók származástudata;
Ferenczi Géza: A hétfalusi csángókról)

CSÍKSOMLYÓ, A SZÉKELYFÖLD RÓMÁJA
(*Márton Áron*: „Európa a halálos bűn állapotában van”;
Boldizsár Dénes: A csíksomlyói pünkösdi búcsú eredete;
Kovács Sándor: Csíksomlyó, a Székelyföld Rómája;
P. Boros Fortunát: A csíksomlyói kegyszobor története;
Tankó Gyula: Gyimesiek a pünkösdi búcsún)

Tankó Gyula:
GYIMESI CSÁNGÓ NÉPSZOKÁSOK
(Tanulmány)

Nagy Olga:
HAMUPIPŐKE IGAZSÁGA avagy
MIT TANULHATTOK A MESÉTŐL?
(Esszé)

KICSI SZAMÁR, NAGY SZAMÁR
Székely anekdoták, tréfás történetek
(*Gyűjtötte: P. Buzogány Árpád*)

Ráduly János:
NEMZETI KINCSÜNK — A ROVÁSÍRÁS
(Tanulmány)

Gábor Dénes:
GONDOLATOK A SZÉKELY HIMNUSZRÓL
(Tanulmány)

KROKODILOK A KÜKÜLLŐBEN
Székely viccek, anekdoták, igaz történetek
(*Gyűjtötte: Kész Csaba Levente*)

Barabás László:
KARÁCSONYTÓL PÜNKÖSDIG
Marosszéki népszokások
(Tanulmány)

1999

István Lajos:
BABONÁS NÉPI GYÓGYÍTÁSOK KORONDON
(Folklórgyűjtés)

István Lajos:
A KORONDI ARAGONITBÁNYA TÖRTÉNETE
(Tanulmány)

2000

Gálfalvi Gábor:
SZÉKELYKERESZTÚR KÖRNYÉKI
LAKODALMI NÉPKÖLTÉS
(Folklórgyűjtés)

2001

VOLT SZERETŐM TIZENHÁROM
Kőrisspataki népdalok
(Folklórgyűjtés)
Gyűjtötte: P. Buzogány Árpád

Kisgyörgy Imre:
KOPJAFÁK — RÉGEN ÉS MA
(Tanulmány)

2003

Kovács Piroska:
ÖRÖKSÉGÜNK: A SZÉKELYKAPU
Útravaló kapunézéshez
(Tanulmány)

2004

JÉZUS, ÁLDD MEG ERDÉLY FÖLDJÉT
Himnuszok
(*Válogatta: Beke Sándor*)

2005

Bán Anna:
ERDÉLY ÉS A SZÉKELY SZÉKEK CÍMEREI
(Tanulmány)

2006

Brauch Magda:
TÉGED KERESLEK

Beke Sándor istenes költészete
(Irodalmi műelemzés)

Az Erdélyi Pegazus Könyvkiadóval közös kiadás

2007

P. Buzogány Árpád:
A SZÉKELY ÚTKERESŐ KIADVÁNYOK
MŰHELYÉBEN

Hagyomány és helyismeret közelképben
(Tanulmány)

Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadóval közös kiadás

Beke Sándor:
SZÉKELY ÚTKERESŐ — SZELLEMI MŰHELY
A XX. SZÁZAD VÉGÉN ERDÉLYBEN

(Főszerkesztői vallomás a folyóirat megszületéséről és életéről)

Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadóval közös kiadás

Könyveink megrendelhetők postai utánvétellel
a szerkesztőség címén:

Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

535600 Székelyudvarhely,
Tamási Áron u. 87 szám, HR megye
Telefon/fax: **00-40-266-212703**
E-mail: **egondolat@yahoo.com**

www.erdelyigondolat.ro

ORBÁN BALÁZS

KOPJAFÁJA

Az
emlék-
mű
előtt
pi   ros
ar   cú
szé   kely
gyer   me-
kek   állnak
vigyázva.

Reménytől csillog a szemük,
hittől ragyog az arcuk, kezük-
ben szél zizzenti a koszorú le-
veleit. Most himnuszt énekel-
nek... A sír fölött, a Szejke
csendjében, Isten lapozza a „leg-
nagyobb székely” könyvét,
A Székelyföld leírását.

(2008)